

EERSTE COLUMN

'Ik vind het wat springerig', 'Denk je dat mensen jouw humor begrijpen?' en 'Wat een narcistisch gezeur'. Dit zijn zo de reacties van mijn vrienden als ik ze de eerdere versie van deze column laat lezen. Naarmate de apps binnenkomen uit mijn old boys vriendengroep, voel ik me langzaam woedend worden. Zelf kunnen ze helemaal geen ruk, maar mij afkraken gaat ze goed af, geweldig gedaan jongens. Proficiat lezers van *De Psycholoog*, dit gaat een mooi jaar worden, gelukkig kun je deze column overslaan!

Maar oké, ik begin wel opnieuw. Hoe schrijf je eigenlijk een column? En wat is mijn doel ermee? Of belangrijker: wat is een interessante column voor de lezers? Ik raak een beetje in paniek. Had ik toch iets beter moeten nadenken voor ik het aanbod van hoofdredacteur Vittorio aannam? Als ik eerst eens wat tips ging lezen over hoe je een goede column schrijft? Maar kan ik dan nog wel een authentieke column schrijven, een stuk vanuit mijn zelf, of ontwikkel ik daarmee een soort Superego dat voor altijd op mijn schouders zit en met me meekijkt of de column wel aan alle stijleisen voldoet? Ah, hiermee heb ik toch alvast twee termen gebruikt die aansluiten bij de doelgroep. Goed bezig Harold!

'Wat vind je nou zelf goede columnisten?' vraagt redacteur Geertje. Ik spreek haar voor het interview dat in het januarinumnummer komt om me als columnist te introduceren. Goede vraag. In ieder geval niet degenen die overal tegenaan schoppen of die heel grappig laten zien hoe dom mensen zijn. Of columnisten die in september weer beginnen over Zwarte Piet en in maart over het koningshuis. Degene die mij het meest raakt, is Aleid Truijens van *de Volkskrant*. Dat heeft waarschijnlijk vooral ook te maken met haar onderwerpen: literatuur en onderwijs. Maar ja, wanneer lees ik nu nog?

Tja Harold, jij kleine narcist, je wilde columnist worden, maar wat hebben de lezers van *De Psycholoog* met jouw zoektocht en hobby's te maken? De deadline nadert, niet zenuwachtig worden nu. Met een wijntje erbij kom je er wel. Wat vinden psychologen boeiend? Mensen en menselijk gedrag... thuis en op de werkvloer... tja, daar zijn jullie mee bezig. Wat kan ik daarover zeggen? Wat begrijpen we over de onderliggende oorzaken van complex gedrag? Wat weten we over de neurochemie en de cognitieve functies die gedrag mogelijk maken? Ojee... ik voel een cursus neurowetenschappen opkomen, maar dan in een column geperst, daar zit echt helemaal niemand op te wachten.

En als ik het nu alleen ga hebben over de grote thema's van het leven: liefde en de dood? Daar heb ik wel wat over te melden, vrees ik. Dit jaar heb ik afscheid moeten nemen van mijn vader. Wat betekende hij voor mij? Oei... hoeveel moet ik hier eigenlijk van mezelf bloot geven?

Ik moet er nog eens goed over nadenken. Daarbij moet ik ook nog tijd overhouden om nieuwe vrienden te vinden. Idioten, om zulke apps te sturen. Uiteindelijk sta je er alleen voor, maar het komt wel goed. Mijn februari-column wordt vast geweldig.

Harold Bekkering

is hoogleraar Sociocognitieve Neurowetenschappen aan het Donders Institute for Brain Cognition and Behaviour. E-mail: h.bekkering@donders.ru.nl.

FOTO: LEONIE VAN DER LOCHT - HUIJBERS